

„Őrizzük emlékeinket, gyűjtsük össze töredékeinket,
nehogy végleg elveszenek,
s ez által üresebb legyen a múlt, szegényebb a jelen s kétesebb a jövő.”
/Ipolyi Arnold/

Így tedd rá módszer óvodánkban

Magamról:

„Régi idők, boldog gyermekkor”

Visszagondolva a gyermekkoromra mire is emlékszem, milyen élmények, emlékek maradtak meg?

Ha becsukom a szemem és az óvodás koromra gondolok, két dolog jut eszembe. Az egyik az én óvónénim Rózsika néni, akinek az arcát sohasem feledem, ölelő karja vigaszt nyújtott, mosolyából áradt a szeretet.

A másik hogy, nagyon szerettem óvodába járni! De azért minden délután, (ha tehettem) az udvaron a kerítésen lógva vártam anyát!

Kisiskolásként a szabadban fára másztunk, bújócskáztunk, labdázunk. Lapos követ kerestünk és boldogan ugráltuk végig az általunk rajzolt ugróiskolát a porban vagy az aszfalton. Máskor, ha már hárman összejöttünk lányok, gumival gyakoroltuk a különböző ugró figurákat „iskolákat”. Labdával egyedül is tudtunk játszani, csak egy fal kellett hozzá és már dobtuk is a labdát, hangosan kiáltva: „Egyet dobtam csattintottam.... Kettőt dobtam....és így tovább! Aztán az ugráló kötéllel helyben majd futva cifráztuk lépteinket. Kocséroztunk lassan majd minél gyorsabban, míg el nem szédültünk, közben énekeltünk, élveztük, ahogy a szél viszi a hosszú hajunkat. Nyári szünetekben falun élő rokonoknál kukoricagórében főzőcskéztünk, csuhéból babát készítettünk, szalma báláról ugráltunk, mezőt jártuk szebbnél szebb virágokat gyűjtöttünk, állatokat gondoztunk, tojásokat kerestünk a baromfiudvarban. Nem volt sok játék eszközünk, de mi soha sem unatkoztunk, egész nap CSAK játszottunk!

Minden vasárnap nagyszüleimmel kirándultunk, szebbnél szebb népdalokat énekeltek a hosszú úton így már egész kicsi koromtól átélhettem az éneklés örömét.

Alsós gyermekként az iskola néptánc csoportjában ismerkedtem gyermekjátékokkal, dalokkal, egyszerűbb lépésekkel. Elhivatottságom a tánc iránt innen gyökerezik. Később különböző együttesekben tovább folytattam ez irányú szenvedélyemet, egészen felnőtt koromig.

Vissza a jelenbe...

Néptánc szeretetem 17 éves táncos múltam meghatározó szerepet töltött be az óvodapedagógus pályámon. Néphagyomány, néptánc, népzene ebben nőttem fel, mégsem tudtam hogyan adhatnám át tudásomat az óvodás korú gyermekeknek. Mindig is kerestem kutattam a lehetőségeket és egyszer csak rátaláltam a megoldásra! 2015 tavaszán jelentkeztem az „Így tedd rá!” népi játék néptánc módszertan az óvodában és az általános iskola alsó tagozatában elnevezésű 30 órás akkreditált képzésre. A programban olyan módszertani ötleteket, eszközöket ismertem meg, amik kiválóan beépíthetők a mindennapi munkába. Balatoni Katalin programgazda személye, elkötelezettsége, hivatás tudata, szakmai tudása példaértékű volt számomra.

A kezdetek....

A képzés elvégzése motivált abban, hogy 2016/17-es tanévben elkezdtem egy saját csoportot vezetni óvodánkban. Elsődleges pedagógiai célom az örömteli, önfeledt, szabad játék és táncélmény biztosítása a direkt tánctanítás alkalmazásának elkerülésével. A jelentkezésnél nem volt szempont a tehetség, feladatomnak tekintettem a gyermekek mozgás kultúrájának fejlesztését, a magyar néptánc iránti érdeklődés felkeltését, szeretetének kialakítását. A tánc nem csak a mozgásigényük kielégítésére, az ismeretanyag átadására, hanem a tudatos nevelésre is szolgál. Az első év tapasztalatai megerősítettek a módszer hatékonyságáról, a tánctanulás az egyik legjobb készségfejlesztő mozgás.

Nevelőtestületünk érdeklődését felkeltettem a módszer iránt, így közösen részt vettünk egy alapképzésen, majd mesterképzésen. Közös elhatározásunk eredménye volt a Referencia cím elnyerése, 2018 júniusában. A korábban adaptált „Óvodai nevelés a művészetek eszközeivel” programunk kapcsolódik a hagyományokhoz, jeles napokhoz, melyben mindig is szerepet kapott a népi játék, gyermektánc, így biztos alapját képezte az újfajta módszertan bevezetésének.

A következő tanévtől minden csoportunkba bevezettük gyermekeinket a tulipános világba.

Mi is az az „Így tedd rá!” - módszer?

Az „Így tedd rá!” néptánc módszertanon alapuló komplex személyiség és mozgásfejlesztés.

Itt a gyermekek és felnőttek önfeledt játékélményben részesülhetnek, ahol együtt van a kultúra, pedagógia, élmény, fejlődés és tanulás.

A módszer híven bizonyítja, hogy a gyermekek csak azt tudják eredményesen befogadni, későbbiekben felhasználni, amit minden kényszer nélkül élvezettel végezhetnek.

A program célja, hogy játékos formában, a hagyományos népi játékok segítségével kerüljön fejlesztésre a gyermekek mozgáskészsége, miközben észrevétlenül sajátítják el a magyar néptánc alapjait, és értik meg egy-egy motívum struktúráját. Közben nagyban fejlődik a mozgáskoordináció, a játékkészség, a ritmika, a zenei hallás, de hatással van a szociális készségekre is.

Eszközeivel / színes tulipánok, gumiszalag, babzsák, / fejleszti a gyermekek táncos mozgáskészségét, megalapozza a későbbi tánctanuláshoz szükséges technikákat.

Fontos szerepet kapnak a **mondókák, a kör- és ügyességi játékok, ugróiskolák, mozgásra készítő egyszerű, játékok**, melyek ragyogóan fejlesztik a gyermekek memóriáját, gondolkodását, szókincsét, kommunikációját.

„A játékok évszázadokon át segítették a gyerekeket az életre való felkészülésben. Ha jól nyúlunk hozzá ehhez az örökséghez, a ma gyerekeinek is épp olyan jó játékos tanulási élményt közvetíthetünk. Mert a játék örök!” (Balatoni Katalin)

Gyermekeimmel együtt felidéződnek gyermekkora játékai, átadhatom, és újra élhetem az önfeledt szabad játék pillanatait, örömeit.

Teszem ezt a **Játékban, dalban, táncban, ünnepekben gazdag mindennapokért!**

Dr. Weiszné Ambrus Veronika

Így tedd rá foglalkozás vezető, módszertani oktató